ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 273—202
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 276—563
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 277—852

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 33ον—ΑΡ. 9.877
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25
ΜΑΡΤΙΟΥ
1977
Τιμή φύλλου δραχμές 5

ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

Πίστη στὴν ἰδέα τοῦ Ἔθνους παραμερισμὸ παθῶν κι' ἑνότητα συνιστᾶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσος στὸ μήνυμά του γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἕνα ἔθνος διατηρεῖται στὴ ζωὴ μόνον ὅταν ὅσοι τὸ ἀπαρτίζουν θέλουν νὰ διατηρηθῆ. Ἀπαραίτητος καὶ πρῶτος ὅρος τῆς διατήρησής του εἶναι ἡ θέλησή του. Οἱ Ἕλληνες ἤμελαν Ἕλληνες διότι ἤθελαν νὰ ὑπάρξουν ὡς Ἕλληνες καὶ ἐνσαρκώσανε σὲ ἄτρητους ἀγῶνες αὐτή τους τὴ θέληση. Ὅλοι οἱ ἄλλοι λόγοι, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔγινε ἡ ἐπανάσταση τοῦ εἰκοσιένα καὶ ἂν συνέτρεξαν, ἂν δὲν συνέτρεξε αὐτὸς ὁ βασικὸς καὶ πρῶτος, ἡ θέληση τοῦ ἔθνους νὰ ὑπάρξη, οὔτε ἡ ἐπανάσταση θὰ ἀποφασιζόνταν οὔτε καὶ θὰ ὡδηγοῦσε στὴν ἐλευθέρωσή μας.

Ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς κατοπινοὺς ἀγῶνες μας ὡς σήμερα, ἡ θέληση νὰ ὑπάρξωμε ὡς ἔθνος, ἰσχυρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλο πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸ διαφορισμό, στάθηκε τὸ ἑδραῖο θεμέλιο τῆς ἱστορικῆς μας παρουσίας.

Αὐτὴ ἡ πρωταρχία τῆς ἰδέας τοῦ ἔθνους, ἀπάνω ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς ἀξίες, ἐδραιώνει τὴν ἑνότητα καὶ τὴ στερότητά του. Αὐτῆς τῆς ἰδέας, παραστατικὰ τῆς οὐσίας της, εἶναι τὰ ἐθνικά μας σύμβολα καὶ οἱ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ ἀποκρυστάλλωσε μιὰ πολύχρονη παράδοση καὶ ὅλοι χρέος ἔχουν νὰ σέβωνται, ὅσο σέβονται τὴν ἰδέα τὴν ὁποία ἐνσαρκώνουν. Τέτοιοι εἶναι οἱ σημερινοὶ καὶ οἱ αὐριανοὶ ἑορτασμοί.

Ὅλα τὰ ἱστορικὰ ἔθνη γι' αὐτὸ διατηροῦν, μὲ σχολαστικότητα τοὺς παλαιοὺς τύπους, τὰ ἐθνικά τους σύμβολα καὶ τὶς παραδόσεις τους.

Ἀκόμη καὶ ἔθνη, ποὺ ἀλλάξανε ριζικὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτική τους διάρθρωση, διατηροῦν πλῆθος τέτοιων συμβόλων καὶ ἑορτασμῶν, ποὺ ἀπὸ τοὺς παλαιότερους εἶχα καθιερωθῆ, τὰ σέβονται καὶ δὲν τὰ θεωροῦν ξεπερασμένα, διότι ξέρουν ὅτι δὲν εἶναι ξεπερασμένες καὶ οἱ ἰδέες τὶς ὁποῖες συμβολίζουν. Ὅταν μάλισταξέσπασαν ἐθνικὲς θύελλες, τότε μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη ἔμφαση κρατήθηκαν σὲ ὅλα τὰ πατροπαράδοτα σύμβολα καὶ σὲ ὅλες τὶς πολύχρονες ἐκδηλώσεις, γιατὶ ἐσήμαιναν τὴν ἐθνική τους ἰδέα καὶ τοὺς δυνάμωσαν μέσα στὴν ἀντάρα.

Λαοὶ ἱστορικὰ πτωχότεροι πασχίζουν νὰ δημιουργήσουν τέτοια σύμβολα, ἐνῶ λαοὶ ὅπως ὁ ἑλληνικὸς ἔχει ἀπὸ τὸ Εἰκοσιένα, καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ Εἰκοσιένα ἀνεξάντλητο θησαυρὸ συμβόλων καὶ ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων. Καὶ ἡ διαφύλαξή τους εἶναι δύναμη καὶ ἀρετή.

Μὲ τὴν πίστη στὸ ἔθνος του, μέσα στὸν ταραγμένο σύγχρονο κόσμο, σιωπᾶται ὁ Ἕλληνας βέβαιος γιὰ τὴν ὕπαρξή του καὶ ἀτρόμητος, καὶ μόνον ἕναν ἐχθρὸ πρέπει νὰ φοβᾶται, ἐκεῖνον ποὺ μὲ ὕπουλο τρόπο ἐπιχειρεῖ νὰ διαβρώση τὴν ἐθνική του πίστη.

Ἀλλὰ τούτη ἡ πίστη στὴν ἰδέα τοῦ ἔθνους δὲν συνίσταται ἁπλῶς σὲ ἄρνηση τοῦ ἀντίθετου. Εἶναι θέση, ὄχι ἄρνηση καὶ δή, θέση δημιουργική.

Πιστοὶ στὴν ἰδέα τοῦ ἔθνους εἶναι ὁποῖοι μὲ τὴν πράξη, μὲ ἔργα πολεμικὰ ἢ μὲ ἔργα εἰρηνικὰ ὑλοποιοῦν τὴν πίστη τους ὅπως τὸ ἔκαναν οἱ ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα, οἱ ἥρωες ὅλων τῶν μεταγενεστέρων ἀγώνων, σὲ ὁποιο πεδίο καὶ ἂν κινδύνευε ἡ ὕπαρξη τοῦ ἔθνους. Ὅπως τὸ ἔκαναν, προσφέροντας τὸ μόχθο τους καὶ θυσιάζοντας τὴν καλοπέρασή τους ὅλοι οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ οἰκοδόμοιτῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος ποὺ ἀναμορφώσανε καὶ γονιμοποίησαν τὴ γῆ καὶ τὰ πελάγη τῆς ἑλληνικῆς πατρίδας.

Κοντὰ στὰ πολεμικὰ ἀνδραγαθήματα ἔπρεπε ὁ Ἕλληνας νὰ ἐπιτύχη στὸ δυσκολώτατο ἄθλημα τοῦ πολιτικοῦ στίβου. Ἔπρεπε νὰ καταλάβη τὸ πιὸ δύσκολο: Ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι νὰ κάνης ὅ,τι θέλεις κατὰ τὴν ὄρεξή του, ἀλλὰ ὅ,τι πρέπει κατὰ τὸ νόμο—ὅτι ἐλευθερία ἀποτελεῖ προσφοράστοῦς σκοπούς, πειθαρχία στὴν τάξη τῆς πολιτείας, ὑπηρεσία τῆς πολιτείας καὶ ὄχι ἀντιδικία πρὸς αὐτήν.

Μέσα στὴν μπαρουτοκαπνισμένη ἀτμόσφαιρα τῶν χρόνων ἐκείνων, σὲ διάστημα σύντομο, ἔπρεπε νὰ διδαχθῆ ὁ Ἕλληνας πολίτης αὐτὸ ποὺ ἄλλοι λαοὶ εἶχαν χρειασθῆ αἰῶνες γιὰ νὰ μάθουν. Ἔπρεπε τότε νὰ μάθη πὼς δὲν ἐπιτρέπεται τὸ πάθος τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας νὰ ξεπερνάη τὸ πάθος τῆς πολιτικῆς εὐνομίας, ποὺ δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ σεβασμὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Ἐπὶ αἰῶνες γιὰ τὸν Ἕλληνα, ἡ ἐλευθερία ταυτιζόταν μὲ τὴν ἄρνηση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Καὶ εὔλογα, μιὰ ποὺ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία τότε, ἐνσάρκωνε ὁ ξένος κατακτητής. Δὲν ἦταν ἑλληνικὴ ἐξουσία. Ὅταν ὅμως ἡ ἐξουσία ἔγινε ἑλληνική, δὲν ἄλλαξε παράλληλα καὶ ἡ ψυχολογία τῆς ἄρνησης ἐναντίον της. Καὶ τότε ὁ ἀγώνας γιὰ ἐθνικὴ ἐλευθερία νοθεύτηκε ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς ἐξουσίας, ποὺ ἔπαιρνε μοιραῖα τὴ μορφὴ τοῦ φατριαστικοῦ ἐγωνα γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Καὶ σὲ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ καθενὸς, ξεπέρασε σὲ ὀρμὴ τὸν ἀγῶνα γιὰ ἐθνικὴ ἐλευθερία. Ἡ ἄρνηση ἔτσι μιᾶς ἑλληνικῆς πολιτικῆς τάξης ἐρριξε σὲ θανάσιμο κίνδυνο τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Τὰ πολλὰ «ἐγώ» δὲν θέλησαν νὰ γίνουν «ἐμεῖς» κατὰ τὸ λόγο τοῦ Μακρυγιάννη, λόγο σοφὸ ποὺ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ἔξοχος Ἕλληνας, δὲν κατώρθωσε νὰ τηρήση στὴν πράξη.

Ἀπὸ τότε πέρασαν πάνω ἀπὸ 150 χρόνια. Ὄχι, μιὰ, ὄχι δυὸ φορές, τὸ ἴδιο πάθος μᾶς ὡδήγησε στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ.

Τὸ ἀδάμαστο αὐτὸ ἑλληνικὸ «ἐγώ», ἡ ἀστείρευτη πηγὴ τῆς ποίησης, τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλοσοφίας, ἡ ἴδια πηγὴ ποὺ ἀνάδειξε τοὺς Ἕλληνες τοὺς πολύστροφους καὶ τολμηροὺς σὲ ὅλες τὶς θάλασσες καὶ σὲ ὅλα τὰ ἐμπόριά της, ἡ ἴδια αὐτὴ καταδίκασε τὸ προνομοῦχο αὐτὸ ἔθνος συχνὰ στὴ διασπορά, στὴ δουλεία καί τοῦτα τὰ τελευταία 150 ἐλεύθερα χρόνια, συχνὰ στὸ διχασμό, στὴν ἀδυναμία νὰ ἀνεβοῦμε στὴν ὑψηλὴ θέση, ὅπου μᾶς τοποθετοῦσαν ὅλα τὰ φυσικὰ χαρίσματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνες μᾶς προικίζει ὁ Θεός.

Ἀλλὰ τώρα, δὲν εἴμαστε πιὰ ἔφηβοι, ὅπως τότε στὸ εἰκοσιένα, τότε ποὺ μᾶς καμάρωναν γιὰ τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν παλληκαριὰ μας οἱ φιλέλληνες ἥλων τῶν λαῶν. Τώρα μπήκαμε στὰ ὥριμα χρόνια καὶ πρέπει νὰ πορευθοῦμε, κοντὰ σὲ ἄλλους μεγάλους πολιτικὰ συγκροτημένους λαούς, μὲ σοβαρότητα καὶ σωφροσύνη. Οἱ οἰωνοὶ εἶναι καλοί, ἀρκεῖ νὰ τοὺς προσέξωμε.

Ἂν μὲ τὰ χαρίσματά μας, ποὺ μόνο ἡ γνήσια παιδεία ἀξιοποιεῖ, σταθοῦμε γενναῖοι ἀκρίτες, ἀλλὰ καὶ δουλέψωμε σκληρὰ σὲ γῆ καὶ σὲ θάλασσα, μὲ τὸ ἀλέτρι καὶ τὸ ἀμόνι, γιὰ νὰ διαφυλάξωμε καὶ γιὰ νὰ πλουτίσωμε τὸν οἶκο μας μὲ ὑλικὰ καὶ πρὸ παντὸς μὲ πνευματικὰ ἀγαθά, τότε ἐμεῖς, ἕνας μικρὸς ἀλλὰ ἐκλεκτὸς λαός, ὄχι μόνο θὰ συνεχίσωμε τὸν τρισχιλιάχρονο δρόμο μας μέσα στὴν ἱστορία, ἀλλὰ θὰ προσφέρωμε, μὲ καινούργιους βέβαια τρόπους, ἀναλόγους μὲ τοὺς νέους καιρούς, ἀτίμητα δῶρα πνεύματος, ἀρετῆς καὶ ἠθικῆς τάξης, σὲ ὅλους τοὺς πρώτους τῆς γῆς, ἐμεῖς, ἰσότιμος λαὸς μὲ ὅλους τοὺς μεγάλους ποὺ αἰῶνες τώρα προβαδίσανε, λαὸς φίλος ἐμεῖς ὅλων τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, φύλακας πιστὸς τῶν ἰδεῶν, οἱ ὁποῖες ξεπήδησαν ἀπὸ τὶς θάλασσες καὶ ἀπὸ τὰ χώματά μας, ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ ἀπὸ τὴν ψυχή μας, γιὰ νὰ γονιμοποιήσουν καὶ νὰ οἰκοδομήσουν, ἐνισχυμένες ἀπὸ τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη.

Πρέπει σὰν λαὸς νὰ ἐμπνεώμεθα ἀπὸ τὸ παρελθόν

τονίζει ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς ἀπευθύνει τὸ ἀκόλουθο μήνυμα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο.

«Δὲν εἶναι ἡ καθιερωμένη συνήθεια ποὺ ἐπιβάλλει τοὺς πανηγυρισμοὺς τῶν μεγάλων ἱστορικῶν ἐπετείων. Ἡ ἁπλὴ καὶ τυπικὴ ἐπανάληψή τους θὰ ὑπεβίβαζε καὶ τελικὰ θὰ ἐφθειρε ἀκόμη καὶ τοὺς ὑψηλότερους συμβολισμούς, ἂν δὲν ἐξυπηρετοῦσε καὶ μιὰ βαθύτερη ἐθνικὴ σκοπιμότητα, τὸν παραδεγματισμό.

Τοὺς ἐθνικοὺς ἑορτασμοὺς ὑπαγορεύει μιὰ συλλογικὴ ψυχικὴ ἀνάγκη, ἡ ἐπανεβεβαίωση τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος καὶ ἡ συνειδητοποίηση, διὰ μέσου τῶν ἐθνικῶν κατορθωμάτων, τῶν δυνατοτήτων μας ὡς Λαοῦ. Στρέφουμε κάθε τόσο τὸ βλέμμα μας στὸ παρελθὸν γιὰ ν' ἀντλήσωμε διδάγματα γιὰ τὸ παρὸν καὶ αὐτοπεποίθηση γιὰ τὸ μέλλον.

Γιὰ νὰ λειτουργήση ὅμως σωστὰ ἡ ἀναγκαία αὐτὴ διασύνδεση τῆς Ἱστορίας μὲ τὴν ἐθνικὴ δράση, πρέπει νὰ ἐκτιμοῦμε ὀρθὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρόν. Καὶ πρέπει προπάντος νὰ ἔχωμε τὸ θάρρος νὰ ἐφαρμόζωμε ὁλόκληρα τὰ διδάγματα ἀπὸ τὸ πρῶτο στὸ δεύτερο, νὰ ἐμπνεόμαστε, δηλαδή, ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ καὶ νὰ ἀποφεύγωμε τὰ τατεινά.

Εἶναι συνεπῶς ἐπιβεβλημένο, μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶς δίδει ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας μας, νὰ σκεφθοῦμε καὶ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ συνεπάγεται ὁ πατριωτισμὸς στὶς ἡμέρες μας. Γιατὶ βέβαια, τὸ πατριωτικό μας καθῆκον δὲν πρέπει νὰ ἐξαντλῆται μόνο στὴ συγκίνηση ποὺ νοιώθουμε, ὅταν ἀναλογιζόμαστε κατὰ τὰς ἐπετείους τὶς δόξες καὶ τὶς θυσίες τοῦ Ἔθνους. Ὁ πατριωτισμὸς μᾶς ὑποχρεώνει καὶ στὴν αὐτογνωσία καὶ στὴν καθημερινὴ προσφορά.

Μᾶς ὑποχρεώνει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ σκεφτόμαστε καθημερινά, ποιὸ εἶναι τὸ συμφέρον τὸ Ἐθνικό. Καὶ νὰ ὑποτάσσωμε σ' αὐτὸ συμφέροντα καὶ πάθη.

Δὲν ἀπαιτοῦν ἀσφαλῶς ὅλες οἱ ὧρες στὴ ζωὴ τοῦ Ἔθνους αἷμα καὶ αὐτοθυσία. Σ' ὅλες ὅμως τὶς ὧρες — καὶ ὄχι μόνο στὸν πόλεμο — πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ ἐγρήγορση ἡ ἐθνικὴ συνείδηση. Καὶ σὲ καμμιὰ στιγμὴ, κανένας πατριώτης δὲν μπορεῖ νὰ βλάπτη τὸν τόπο γιὰ νὰ ἱκανοποιήση τὸ προσωπικὸ καὶ τὸ ταξικό του συμφέρον.

Ἐὰν συμμορφωθοῦμε μὲ τὶς ἁπλὲς αὐτὲς ἀλήθειες μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι κανένας δὲν θὰ τολμήση νὰ προσβάλη τὴν τιμὴ καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους. Γιατὶ θὰ ξέρει — καὶ πρέπει νὰ τὸ ξέρει — ὅτι εἴμαστε ἕτοιμοι καὶ ἀποφασισμένοι νὰ τὰ προστατεύσωμε».

Μήνυμα κ. Μαύρου

Μόνο μὲ βαρειὲς θυσίες κατακτῶνται καὶ διατηροῦνται ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Δικαιοσύνη

ΑΘΗΝΑΙ. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΔΗΚ κ. Γ. Μαῦρος προέβη στὴν κάτωθι δήλωση:

«Στὴ συνείδηση τοῦ Ἔθνους ἡ 25η Μαρτίου συμβολίζει ὄχι μόνο τὴν ἄσβεστη δίψα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστη του ὅτι τὰ ἀνεκτίμητα αὐτὰ ἀγαθὰ ἀποκτῶνται μὲ βαρὲς θυσίες, καὶ πάλι μὲ βαρὲς θυσίες συντηροῦνται ἅμα ἀπὸ κτηθοῦν.

Τὸ παράδειγμα μᾶς τὸ ἔδωσαν οἱ γενναῖοι πολεμιστὲς τοῦ Εἰκοσιένα. Ἀγωνίστηκαν σκληρὰ γιὰ νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι καὶ νὰ ἀνασυνδέσουν τὴ ζωὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὴν μακραίωνη ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ του.

Πέρα ἀπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τὸ νόημα τοῦ Εἰκοσιένα εἶναι βαθύτερο. Σημαίνει τὸ αἴτημα καὶ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ κάθε μορφὴ δουλείας, τὴν πολιτικὴ ὑποτέλεια, τὴν κοινωνικὴ ἀδικία καὶ τὸν σκοτισμὸ τοῦ πνεύματος.

Μακρὰ καὶ πικρὴ πεῖρα ἔχει διδάξει τὸ Ἔθνος, πῶς ἀπαλλάσσεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτὸν τὸν τριπλὸ ζυγό. Ἀπαλλάσσεται μὲ τὴν σύμπνοια καὶ ὁμοψυχία, μὲ τὴ γενναιότητα καὶ μὲ τὴν παιδεία, δηλαδὴ μὲ τὴ δημοκρατικὴ ἀγωγὴ καὶ πράξη.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο, τὸ ἀνεπανάληπτο μήνυμα τοῦ Εἰκοσιένα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ἕτοιμος νὰ προσαρμόσῃ μὲ ὅσες θυσίες χρειασθοῦν τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία του».

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΔΑ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ γιορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς ΕΔΑ ἀπευθύνει στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ μήνυμα πατριωτικῶν εὐχῶν κι ἐλπίδων καὶ τονίζει:

«Ἡ 25η Μαρτίου, ἡμέρα ὑψηλῆς πατριωτικῆς ἀνάτασης τοῦ Ἔθνους, ζωντάνεψε καὶ συνέχισε τὴν ἀκατάλυτη παράδοση ἀντίστασης, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ ψῆμα τῆς ἱστορικῆς συνέχειας αὐτοῦ τοῦ τόπου κι αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ.

Ἡ μνήμη ὅλων μας στρέφεται σήμερα μὲ ξεχωριστὸ σεβασμὸ σ' αὐτὸ τὸν ἀφετηριακὸ σταθμὸ τῆς σύγχρονης Ἱστορίας μας, καθὼς καὶ πάλι κρίσιμα ἐθνικὰ προβλήματα, ὅπως τὸ Κυπριακό, κι οἱ ἀπειλητικὲς βλέψεις σὲ βάρος τῆς χώρας μας, ὅπως οἱ ἐπεκτατικὲς διαθέσεις τῆς Τουρκίας στὸ Αἰγαῖο, βρίσκονται ἀνοιχτὰ μπροστά μας.

Ἡ 25η Μαρτίου προβάλλει καὶ σήμερα παραδειγματικά, καθὼς γίνεται φανερὸ ὅτι κρατικὰ συμφέροντα κι ἰδιαίτερες βλέψεις ὑπερτεροῦν τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἠθικῆς στὶς διεθνεῖς σχέσεις κι ὅτι ὁ Λαός μας εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντιμετωπίσει αὐτὸς τὶς ἀπειλὲς στηριζόμενος στὶς ἰδικές του δυνάμεις, τὴν ἠτοιμότητα τῶν Ἐνόπλων του Δυνάμεων, καὶ τὴν ἑνότητα καὶ ὁμοψυχία του.

Ἡ Ἑλλάδα ἐπιδιώκει μὲ εἰλικρίνεια, συνέπεια καὶ ψυχραιμία τὴν εἰρηνικὴ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων ποὺ ἔχουν δημιουργηθεῖ, ἔχοντας ἀνοιχτὸ τὸ χέρι γιὰ μια εἰρηνικὴ καὶ φιλικὴ διευθέτηση. Ἀντλεῖ ταυτόχρονα ἀπὸ τὶς δοξασμένες ἱστορικές της παραδόσεις, τὴ δύναμη καὶ τὸ φρόνημα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει κάθε ἐνέργεια ποὺ θὰ ἀπειλοῦσε τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησία της, γιὰ νὰ μὴν ἐπιτρέψει καμμια διαφισβήτηση τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων στὴν Κύπρο, στὴ Θράκη καὶ στὸ Αἰγαῖο, στὰ νησιά μας καὶ τὴν ὑφαλοκρηπίδα τους».

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΝΕΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Δύο τορπιλλάκατοι

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴ διάρκεια εἰδικῆς τελετῆς ὑψώθη χθὲς ἡ ἑλληνικὴ σημαία σὲ δύο νέες τορπιλλακάτους ποὺ παραδόθηκαν στὸ Πολεμικὸ Ναυτικὸ ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Γερμανία. Ἄλλα δύο ὅμοια σκάφη θὰ παραδοθοῦν τὸν Μάϊο.

Στὰ πλαίσια τῆς δωρεὰν παραδόσεως στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Γερμανία οἱ Ἔνοπλες Δυνάμεις μας ἔχουν λάβει ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1975 μεταξὺ ἄλλων, τρεῖς τορπιλλακάτους, ἕνα βοηθητικὸν στόλου, ἕνα πλοῖον μεταφορᾶς πυρομαχικῶν, δύο ἀκτοφυλακίδες, 20 ἐκπαιδευτικὰ ἀεροσκάφη καὶ τρία μεταφορικά, ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα τῶν 40 καὶ 20 χλστμ. ὡς καὶ ἄλλο ὑλικὸ καὶ πυρομαχικά. Πρόκειται, ἐπίσης, νὰ παραδοθοῦν ἀντιαρματικὰ βλήματα καὶ τορπίλλες.

Τὰ ἀναδρομικὰ τῶν πύξημένων συντάξεων ΤΑΕ

Στοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου Ἐμπόρων μαζὶ μὲ τὴ σύνταξη τοῦ Ἀπριλίου θὰ καταβληθοῦν καὶ οἱ διαφορὲς τῶν συντάξεων ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν ἀναδρομικὴ αὔξησή τους. Ἐξ ἄλλου μὲ χωριστὴ ἐπιταγὴ θὰ χορηγηθῆ τὸ 4 Ἀπριλίου τὸ δῶρο τοῦ Πάσχα, βάσει τῶν νέων ηὐξημένων συντάξεων.

Ὑπογράφεται σήμερα ἐμπορικὴ συμφωνία μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία

Ἀνταλλαγὲς σὲ ἐλεύθερο συνάλλαγμα

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. (ΑΠΕ). Ἡ τακτοποίηση τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας ποὺ ὑπογράφεται ἐδῶ σήμερα, σὲ ἐλεύθερο συνάλλαγμα, ἔχει πάρα πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ τὶς οἰκονομικὲς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν, εἶπε ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας. Καὶ ἔχει μεγάλη σημασία, προσέθεσε, γιατὶ δημιουργοῦμε μία ἐντελῶς καινούργια βάση γιὰ κάθε εἶδους μεταξύ μας συναλλαγή.

Μιλώντας στὸ δεῖπνο ποὺ παρέθεσε πρὸς τιμήν του ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἁρμόδιος στὰ οἰκονομικὰ θέματα κ. Σέφερ, ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς εἶπε: «Ὑστεροῦμε, βέβαια, σὲ ὡρισμένους τομεῖς συνεργασίας, γιατὶ καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία, βρισκόμαστε σὲ ἕνα δύσκολο καὶ ὁριακὸ στάδιο. Δὲν εἴμαστε οὔτε ὑποανάπτυκτοι, οὔτε καὶ ἀνεπτυγμένοι τόσο, ὅσο εἶναι ἀνεπτυγμένες οἱ χῶρες τῆς Δύσεως, οὔτε ὅσο ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἀλλὰ καὶ οἱ δυὸ διανύουμε μιὰ πάρα πολὺ κρίσιμη περίοδο τῆς ἱστορίας μας, τὴν ὁποία θὰ ὑπερνικήσουμε μὲ τὴν συνεργασία μας.

Προσφωνώντας τὸν κ. Παπαληγούρα ὁ κ. Σέφερ, εἶπε ὅτι ἡ ἐγκαρδιότης ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δύο πρώτων συνομιλιῶν ὑπόσχεται, ὅτι «μὲ τὶς παροῦσες συνομιλίες θὰ κάνουμε ἀκόμη ἕνα βῆμα στὴ συνεργασία τῶν δύο χωρῶν. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ πράξωμε αὐτό, γιὰ μία λογικὴ συνέχεια τῶν ἐπαφῶν, ποὺ ἔχουν προχωρήσει σὲ διαφόρους τομεῖς».

Ὁ κ. Παπαληγούρας πῆγε χθὲς ἀεροπορικῶς στὴν Λουμπλιάνα καὶ ἐπέστρεψε τὸ βράδυ στὴ γιουγκοσλαβικὴ πρωτεύουσα.

Ὁ κ. Παπαληγούρας θὰ δώσῃ σήμερα, μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας πρὲς κόνφερανς.

ΔΩΡΕΑ ΝΕΑΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ

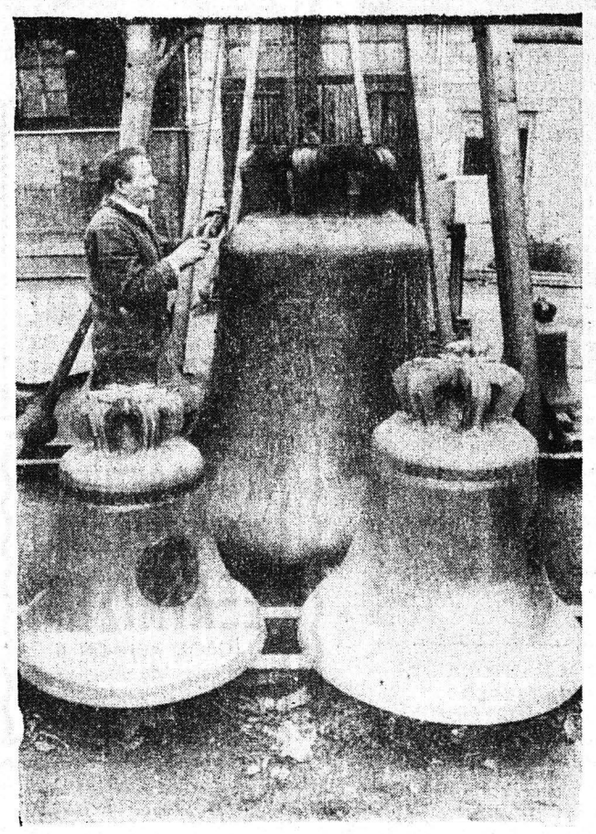

ΧΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗ. Στὸ χυτήριο — μεταλλουργεῖο καμπανῶν τῆς Χαϊδελβέργης κατασκευάστηκε ἕνα νέο ἔργο ποὺ φαίνεται τεράστιο κοντὰ στὰ «μικρὰ ἀδέλφια του» (στὴ φωτογραφία, μπροστά). Ἡ καμπάνα αὐτὴ μ' ὅλο ποὺ ἔχει βάρος 2.306 κιλὰ καὶ μεγαλύτερη διάμετρο 1,46 μέτρα, εἶναι ἀπ' τὶς μικρότερες ἂν τὴν συγκρίνει κανεὶς μὲ τὶς ποὺ ζυγίζουν ὡς 25 τόννους καὶ καμπάνες τοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας μὲ τὴν καμπάνα στὸ Κρεμλίνο τῆς Μόσχας ποὺ ζυγίζει 200 τόννους. Ἡ καμπάνα αὐτὴ κατασκευάστηκε μὲ ἐντολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χέρμαν Σώϋφελε γιὰ τὸ κωδωνοστάσιο τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Στρασβούργου. Θὰ χαριστῆ τὸ Πάσχα στοὺς καθολικοὺς ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχὴ αὐτὴ πέρα ἀπ' τὸν Ρῆνο. Τὴν διακόσμηση τῆς καμπάνας ἀνέλαβε ὁ καλλιτέχνης Χάρρυ Μὰκ Λὴν ἀπ' τὴν Χαϊδελβέργη, μ' ἕνα μοτίβο ποὺ πῆρε ἀπὸ μιὰ ὑαλογραφία τοῦ ναοῦ τοῦ Στρασβούργου ποὺ εἶναι 1.000 ἐτῶν περίπου. Στὴν Δυτικὴ Γερμανία ἔχουν παράδοση πολλῶν ἑκατονταετηρίδων οἱ χυτὲς καμπάνες μὲ καθαρὸ ἦχο. Κατασκευάζονται ἐκεῖ ἀπ' τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα ἀπὸ χυτοχάλυβα, γιατὶ λείπει ὁ κασσίτερος καὶ ὁ χαλκὸς ποὺ χρειάζονται ἀρχικὰ γιὰ τὴν κατασκευὴ μιᾶς καμπάνας.

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο καθόρισε προτάσεις τῆς ἑλληνοκυπριακῆς πλευρᾶς

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ κ. ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. (ΑΠΕ). Συνῆλθε χθὲς σὲ συνεδρία τὸ ἐθνικὸ συμβούλιο. Ἡ συνεδρίαση διήρκεσε πάνω ἀπὸ τέσσερες ὧρες καὶ μετὰ τὴ λήξη της, ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

«Συνῆλθε σήμερα ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ προέδρου Μακαρίου τὸ ἐθνικὸ συμβούλιο. Κατὰ τὴν συνεδρία ἐγκρίθηκαν οἱ πλήρεις προτάσεις τῆς ἑλληνοκυπριακῆς πλευρᾶς καὶ καθορίσθηκε ἡ ἀκολουθητέα γραμμὴ κατὰ τὶς ἐπικείμενες διακοινοτικὲς συνομιλίες τῆς Βιέννης.

Περὶ τὸ τέλος τῆς συνεδρίας τὸ ἐθνικ